

KUR'AN İSİMLERİ

Kur'ân-Kerim;

- Yüce Allah tarafından (Hâkka, 69/43),
- Vahiy yoluyla (Yunus, 10/15),
- Arapça olarak (Yusuf, 12/2),
- Peyderpey Peygamberimize indirilen (Furkan, 25/32),
- Allah sözü olduğunda şüphe olmayan (Bakara, 2/2; Secde, 32/2),
- Nesilden nesle bize kadar tevatüren gelen,
- Mushaflarda yazılı,
- Fatıha suresi ile başlayıp Nâs suresi ile sona eren,
- Okunması ile ibadet edilen ve sevap kazanılan,
- 323. 015 harf, 77. 439 kelime (Süyutî, I, 184)
- 6236 ayet ve 114 sureden oluşan,
- Veciz ve mûciz bir Allah kelâmıdır.

Kur'an-ı Kerim'de Kur'anın zikredildiği diğer isimler şunlardır:

1. Aceb : Hayrete düşüren, hoşça giden, hayranlık veren ve emsali bulunmayan, harikulade güzel, çok hayret verici anlamındadır.

"(Ey Peygamberim)! De ki: "Bana cinlerden bir topluluğun (Kur'ân'ı) dinleyip şöyle dedikleri vahyedildi: "Şüphesiz biz doğruya ileten hayranlık verici bir Kur'ân dinledik de ona iman ettik." (Cin, 72/1-2)

Kur'an'ın emsalsiz ve hayranlık verecek niteliği; lafzının beliğ ve fasih, anlamının derin ve bilgilerinin doğru olması sebebiyledir. (bk. Kaf, 50/2; Sâd, 38/5; Sâffât, 37/12)

2. Adl : "doğru olmak, doğru davranmak, adaletle hükmetmek; eşitlemek" .

Kur'ân'ın koyduğu hükümlerde tam ve mükemmeldir, zulüm ve eğrilikten uzaktır. (Bk. En' am, 6/115).

3. Ahsenü'l-Hadis : Sözü en güzeli, en güzel söz.

Kur'ân, tamamen Allah sözüdür, bu itibarla sözlerin en güzelidir; yani ondaki bilgiler ve haberler gerçek, hükümler adaletli ve yararlı; onun gösterdiği yol doğru ve kurtarıcıdır, en güzel rehberdir, en güzel hükümleri ve tavsiyeleri içerir. Kur'ân; kendi içinde uyumlu; sözleri,

nazmı ve üslûbu güzel, ahenkli, içeriği tutarlıdır; onda makul ve izahı mümkün olmayan hiçbir açıklama yoktur.

"Allah sözün en güzelini; ayetleri, (güzellikte) birbirine benzeyen ve (hükümleri, öğütleri, kıssaları) tekrarlanan bir kitap olarak indirmiştir." (Zümer, 39/23)

4. Alî :Çok yüce, yüksek şerefli, kıymetli, kadri yüce.

Kur'ân çok yücedir; ebedî mucize olması sebebiyle, indirilmiş olan diğer kitapların hepsinden yüksektir. Doğru yola götürür. Kur'ân'ın anlaşılmasıyla, onun yücelik sıfatına uygun olarak, üstün düşünce ve değerler ortaya çıkar.

"Şüphesiz Kur'ân, katımızdaki ana kitapta (Levh-i Mahfuz'da sabit olup) çok yücedir, hikmetlerle doludur." (Zuhruf, 43/4)

5. Arabî : Araba mensub; arapça; Hz. İsmail' in diyarına da "arabe" denilir ki bu taktirde "arabiyy", "arabe" diyarının lugatine mensub demek olur. Her iki mana da aynı mahiyettedir.

"Biz, onu Arapça bir Kur'ân yaptık." (Zuhruf, 43/2; Ahkâf, 46/12)

Yüce Allah, her Peygamberi kendi kavminin dili ile indirmiştir:

"Biz her peygamberi, ancak kendi kavminin diliyle gönderdik ki, onlara (Allah'ın emirlerini) iyice açıklasın." (İbrahim, 14/4)

Dolayısıyla yüce Allah, Kur'ân'ı da Arap dilinde indirmiştir.

"Böylece biz onu (Kur'ân'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik." (Ra'd, 13/37)

6. Azim : Ulu, yüce, büyük, azametli

"Andolsun, biz sana tekrarlanan yedi ayeti (Fatıha suresini) ve büyük Kur'ân'ı verdik." (Hicr, 15/87)

Kur'ân'ın büyüklüğü, hacmi itibari ile değil emir, yasak, farz, haram, hüküm, ilke, bilgi, rahmet, hidayet, şifa, uyarı ve müjde itibari ile dir. Kur'ân'da insanlık âlemi için gerekli olan her hüküm ve ilke vardır.

"(Ey Peygamberim!) Sana bu kitabı; her şey için bir açıklama, doğru yolu gösteren bir rehber, bir rahmet ve Müslümanlar için bir müjde olarak indirdik." (Nahl, 16/89) ayeti, Kur'ân'ın bu büyüklüğünü ifade etmektedir.

7. Aziz : Çok izzetli, şerefli, eşsiz, çok güçlü, çok değerli, hükmü galip, kendisine batıl karışmayan, hükümleri hiçbir şekilde iptal edilemeyecek derecede doğru ve sağlam.

Kur' an; bir benzerinin meydana getirilememesi demek olan mu'cizeliğini ve eşsizliğini dil ve üslubuyla, tutarlı ve çelişkisiz oluşuyla, prensiplerinin canlılığıyla, günümüze kadar hiçbir değişikliğe uğramadan gelmesiyle, bilinmeyenleri bildirmesiyle, ilmi buluşlara ışık tutan ayetleri ... vb. birçok yönlerden ispat etmiştir. O, kendisiyle zıtlaşanları yenen, eşi ve benzeri olmayan bir Kitaptır.

"Kur'ân çok aziz bir kitaptır." (Fussilet, 41/41)

8. Belağ : Tebliğ, davet, duyuru; yeterli ve belîğ nasihat; yetecek şey, yetecek miktar; yetişmek, kifayet, istenen şeye ulaşmak; yetiştirilen nesne; yetiştirmek, eriştirmek

Kur'ân, bütün insanlara bir tebliğ ve duyurudur, doğru yola çağrıdır. Allah'ın azabına karşı insanların uyarılması, insanların ondaki açık ve kesin deliller sayesinde Allah'tan başka ilâh olmadığını anlamaları ve akl-ı selim sahiplerinin düşünüp öğüt almaları için insanlara gönderilmiş bir bildirimdir..

"Bu (Kur'ân); kendisiyle uyarılınsınlar, Allah'ın ancak tek ilah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri düşünüp öğüt alsınlar diye insanlara bir bildiridir." (İbrahim,14/52)

9. Besair :Basiret'in çoğuludur. Basiret; gerçeğin ortaya çıkmasını, açıklığa kavuşmasını sağlayan şey, bilgi, kesinlik, delil, kanıt, kalp göz.

Basîret; hakla-batılın, hidâyetle-dalaletin, hayırla-şerrin, doğru ile yanlışın birbirinden ayrıldığı marifet, bilgi ve kalp nurudur.

Kur'ân, müminler için hakikati ve doğruyu görmeye yarayan kalp gözü mesabesindedir.

Onda gerekli her türlü açıklama yapılmıştır. Allah'ın sınırlarını, hükümlerini gösteren işaretlerle, gerçekleri gösteren delillerle doludur.

"Bu (Kur'ân) Rabbinizden gelen basiretlerdir. İman edecek bir topluluk için bir hidayet kaynağı ve bir rahmettir." (A'râf, 7/203)

10. Beşîr: Müjdeci, müjdeleyen, birini bir şeyle sevindiren, birine sevineceği bir haber veren.

Beşîr hem Peygamberimizin hem de Kur'ân'ın bir niteliğidir. Kur'ân, *iman edip salih amel işleyenler* Allah'ın rahmeti, mağfireti, rızası, büyük lütfu ve büyük mükâfat, cennetler, tükenmez nimetler, temiz eşler, doğruluk makamı ile müjdeler.

"Kur'ân müminler için bir r hidayet rehberi ve müjde vericidir." (Bakara, 2/97; Kehf, 18/2)

"Kur'ân, onu (Tevrat'ı) doğrulayan ve zulmedenleri uyarmak ve muhsinleri (iman edip salih amelleri en güzel bir şekilde yapanları) müjde olmak için Arap diliyle indirilmiş bir kitaptır." (Ahkâf, 46/12; Kehf, 18/1-2)

"(Ey Peygamberim!) Sana bu kitabı; her şey için bir açıklama, doğru yolu gösteren bir rehber, bir rahmet ve Müslümanlar için bir müjde olarak indirdik." (Nahl, 16/89)

"(Gerçekten bu Kur'ân) iyi işler yapan müminler için büyük bir mükafat olduğunu müjdeler." (İsra, 17/10)

"Bu, bilen bir toplum için Arapça bir Kur'ân olarak ayetleri genişçe açıklanmış bir kitaptır. Müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderilmiştir." (Fussilet, 41/3-4)

11. Beyân: Açıklama; bildiri, duyuru, delil; şüpheyi ortadan kaldırarak kastedilen manayı muhataba açıklamak, manadaki kapalılığı giderip, ona muhatabın biçimde açıklık kazandırmak, açık seçik olmak.

Kur'ân'ın bütün insanlar için hak ile batılı, yanlışla doğruyu birbirinden ayırt eden, açıklayan ve doğru yola ileten bir kitap, özellikle takva sahipleri için bir ibret ve öğüttür.

"Bu (Kur'ân) insanlar için bir açıklamadır." (Al-i İmran, 3/138)

12. Beyyine: Bir davayı açıkça ispat eden, kendisi açık, başkasını açıklayıcı delil (En' am, 6/157; Bakara, 2/185)

13. Büşra : Müjde, sevindirici haber; müjdelik, muştuluk.

Kur'ân mü'minlere, kendileri için dünya ve ahirette hazırlanan nimetleri bildirmekle bir müjdedir. (Nahl, 16/89, Neml, 27/1-2).

14. Fasl: Gerçek ve kesin söz; hak ile batılın arasını ayıran hüküm; aralık, engel; bir şeyi kesip ayırmak, kesmek, açıklamak.

"Şüphesiz o Kur'ân, ayırt eden bir sözdür." (Tarık, 86/13)

Kur'ân'ın fasl olması, iman ile küfrü, hidayet ile dalaleti, hak ile batılı, iyi ile kötüyü, doğru ile yanlış, güzel ile çirkini, itaat ile isyanı, adalet ve takva ile zulmü birbirinden ayırt eden bir kitap olması ve bu konularda insanlara rehberlik etmesidir. Bu tabir aynı zamanda

Kur'ân'ın sure sure ayet ayet, parça parça indirilmesini ifade eder. Bu husus şu ayette de bildirilmektedir:

"Andolsun, düşünüp öğüt alsınlar diye o sözü (Kur'ân'ı) onlara aralıklarla ulaştırdık."
(Kasas, 28/51; bk. Furkan, 25/32))

15. Furkan : İmânı küfürden, ihlası riyadan, tevhîdi şirkten, hakkı bâtıldan, doğruyu eğriden, hayrı şerden, iyiyi kötüden, helalı haramdan, tayyîbi habîsten... ayıran ve gerçekleri açıklayan.

Kur'ân-ı Kerim; hak ile batılı, helal ile haramı, iyi ile kötüyü, güzel ile çirkini, doğru ile yanlışını birbirinden ayırdığı ve insanları kurtuluşa götürdüğü için, ona bu isim verilmiştir.

"Alemlere bir uyarıcı olsun diye kuluna Furkan'ı indiren Allah'ın şanı yücedir." (Furkan, 25/1)

16. Hablullah: Habl: İp, urgan; ahid, tutulacak söz, yemin; eman, güven; bir şeyi ipe bağlamak demektir. Hablullah: Allah' ın ipi, Allah' a vuslat sebebi olan delil ve vasıta demektir.

"Hep birlikte Allah'ın ipine (Kur'ân'a) sınımsız sarılın." (Al-i İmran, 3/103)

Kur'ân ve hükümleri, tıpkı derin bir çukura düşmüş insana tutunup kurtulması için yukarıdan sarkıtılan ip gibi semadan arza uzatılmış bir hidayet nurudur. Başka bir açıklamaya göre ise Kur'ân, insanın tehlikeli bir yolda yürürken düşmemek için tutunup güvenlik içinde ilerlemesini sağlayan bir emniyet bağıdır. Ona sarılan yani Kur'ân'a iman edip emir, yasak, hüküm ve tavsiyelerini uygulayan insan tehlikeden ve helâk olmaktan kurtulur, selâmete ulaşır . Nitekim Hz. Peygamber, Allah'ın kitabının semadan arza uzatılan bir ip olduğunu, ona sarılan kişinin hidayete ereceğini, onu terkedenin ise sapıklığa düşeceğini, onda akla durgunluk veren tükenmez hârikalar bulunduğunu ifade etmiştir (Müsned, II, 3, 14, 17; Müslim, "Fezâîlü's-şâhâbe", 37; Ebû Dâvûd, "Fezâîlü'l-Kur'ân", 1; Tirmizî, "Menâkıb", 32).

17. Hakîm: çok hikmetli, hikmeti söyleyen, muhkem (*sağlam*), hâkim (*hüküm veren*), kendisi ile hükmedilen ve hükmü kesin olan, hikmet sahibi, işlerini en güzel biçimde yapan.

Kur' an, hakîmdir; hakkı batıldan ayırma hükmünü veren, kendisinden hükümler elde edilen, lâfız ve manasıyla hikmetlerle dolu bir kitaptır.

Kur'ân-ı Kerim; gerçekten çok muhkem, sağlam, her emir ve yasağı, her hüküm ve ilkesi doğru ve hikmet doludur. Kur'ân-ı Kerim'de akla, fitrata ve gerçeğe aykırı hiç bir bilgi, hüküm, emir ve yasak yoktur.

" Bunlar hikmet dolu Kitab'ın ayetleridir." (Yunus, 10/1)

18. Hak: Gerçek, gerçek olan şey, inkârı caiz olmayan, gerçekten var olan, doğru, adalet, hikmet, hikmete uygun olan hüküm, varlığında şüphe bulunmayan, asılsız, hayal ve yalan anlamındaki batılın zıddı, hakikat, gerçeklik.

Allah'ın güzel isimlerinden biri de "el-Hak"tır. (Nûr, 24/25; Hac, 22/6)

"(Ey Peygamberim!) Sana vahyettiğimiz kitap (Kur'ân), hak kitaptır." (Fâtır, 35/31)

"(Ey Peygamberim!) Sana da Kitab'ı (Kur'ân'ı) hak olarak indirdik." (Mâide, 5/48; bk. Nisa, 4/105; Zümer, 39/2, 41; Şura, 42/17)

İçerdiği bütün bilgilerin doğru, bütün emir ve yasaklarının, hüküm ve ilkelerinin, fert ve toplumların lehine; uyarı, müjde, vaat ve va'dlerinin gerçek olması, Kur'ân'ın hak olmasıdır.

19. Hikmet : İlim ve akıl ile gerçeğe ulaşmak, eşyanın hakikatini bilmek, anlayış, hak ile batılı ayırmak; dinde derin kavrayış ve onunla amel etmek; söz ve işte isabet etmek; Allah'a itaat, Allah korkusu, takva; ilim; adalet; hilim; nübüvvet ve risalet; Tevrat; İncil; Kur'ân. (İsra, 17/39;Kamer, 54/5).

20. Hüda: Yol göstermek, iyi yola güzellikle rehberlik etmek, istenil e ne kavuşturmak, lütuf ile olan rehberlik; hidayet eden rehber; doğru yola gitmek, hidayet bulmak; yol, hidayet olunan doğru yol; itaat ve kulluk.

"O Ramazan ayı ki; insanlar için bir hidayet rehberi, doğru yolun ve hak ile batılı birbirinden ayırmanın apaçık delilleri olarak Kur'ân o ayda indirildi." (Bakara, 2/185)

"(Ey Peygamberim! Sana bu kitabı); doğru yolu gösteren bir rehber, bir rahmet ve Müslümanlar için bir müjde olarak indirdik." (Nahl, 16/89)

"Şüphesiz Kur'ân , elbette müminler için bir hidayet ve bir rahmettir." (Neml, 27/77; Yunus, 10/57; İsra, 17/82)

Kur'ân insanın özel, aile ve toplum hayatında yemesinden içmesine (A'râf, 7/31), evlenmesinden boşanmasına (Nisa. 4/3; Bakara, 2/221-232), ticaretinden mirasının taksimine (Bakara, 2/275; Nisa, 4/7, 10-12, 176), Konuşmasından yürümesine (Lokman, 31/19), çocuğun kaç sene emzirilmesinden, birisinin evine nasıl girileceğine (Bakara, 2/233; , 24/27), çocukların ana-babalarının yatak odalarına ne zaman ve nasıl gireceklerinden (Nûr, 24/58-59), yemeğin birlikte veya ayrı ayrı yenmesine (Bakara, 2/61) varıncaya kadar fert, aile ve toplum hayatı ile ilgili temel

kurallar getirmiş ve insana yol göstermiştir. Kur'ân, toplumları her alanda en doğru yola götürür, rehberlik eder. Bu husus, İsrâ suresinin 9'uncu ayetinde açıkça bildirilmektedir:

"Gerçekten bu Kur'ân, en doğru olan yola götürür." (İsrâ, 17/9)

21. Hüküm: İlim, hikmet, anlayış; Kur'ân; adaletle hüküm vermek, hükmetmek; emretmek; menetmek; ata gem vurmak.

O, hak ile batılı, helal ile haramı ayıran hükümdür. Yüce Allah, insanların Kur'ân'ı kabul edip, onunla amel etmelerine hükmetmiştir. (Ra'd, 13/37).

22. İlim :Bilgi, kesin bilgi, marifet; irfan; şuur, bir şeyi hakkıyla bilmek, bir şeyin hakikatini bilmek, anlamak; bir şeyi sağlam ve güvenilir yapmak; öğrenmek; cehlin zıddı.

Kur'ân-ı Kerim, gerçek bir ilim hazinesidir. Genel olarak ilimler, kesinlikten uzak, değişebilir olduğu ve bazen de çelişkiye düştüğü halde, Kur'ân'ın ihtiva ettiği ilimlerde yanılma, değişme ve çelişki yoktur. (Ra'd, 13/37).

23. Kavl : Söz, kelam; bir mana ifade eden düzgün söz; görüş, inanç, hayır olan söz, tam ve mükemmel söz; ilham; zann; kahr; galebe; hadd; kati; bir şeye delalet; söz söylemek, hayır ve şer söylemek; ictihad etmek; görüş ileri sürmek.

Kur'ân-ı Kerim, sözlerin en güzelidir; en güzel davranış da bu en güzel söze kulak verip ona itaat etmektir. (Kasas, 28/51)

24. Kayyim :Doğru, dosdoğru; müstakim, düzgün; kıymetli; hak ile batılı delilleriyle apaçık ortaya koyan; tam, kamil; başkan, idareci, efendi, veli.

Kur'ân, her alanda bütün insanlar için rehberdir. Kur'ân'ın rehberliği dosdoğrudur, onda bir eğrilik ve yanlışlık yoktur, insanları en doğru olana iletir. (İsrâ, 17/9)

"Allah'a Hamd olsun ki, kuluna Kitab'ı (Kur'ân'ı) indirdi ve onda hiç bir eğrilik yapmadı. O kitap dosdoğrudur." (Kehf, 18/1-2)

25. Kelamullah: Kelam; söz, mana ifade eden söz, isnadı sağlam ve faydalı söz demektir. Kelamullah Allah sözü demektir. Kur'ân-ı Kerim tamamen Allah sözüdür. Onda bir kelime dâhil insan sözü yoktur.

"(Ey Peygamberim!) Eğer Allah'a ortak koşanlardan biri senden sığınma talebinde bulursa, Allah'ın kelâmını işitebilmesi için ona sığınma hakkı tanı. Sonra da onu güven içinde olacağı yere ulaştır. Bu, onların bilmeyen bir kavim olmaları sebebiyledir." (Tevbe, 9/6)

26. Kerim: mertebesi yüksek, çok şerefli, çok faydalı, çok yüce, gayet güzel, hoş, yüceltmeye ve hürmete layık ve Allah katında çok değerli.

Kur'ân-ı Kerim; çok yüce ve değerlidir. Çünkü Allah sözüdür, nazım ve mana itibariyle mükemmeldir, yüksek ahlak ilkeleri içerir, insan ve toplumları en iyi ve en doğru olana iletir, (İsra, 17/9) dünya ve ahirete dair birçok önemli ilmî esasları ihtiva eder, gönüllere şifa ve rahmettir. Sihir, şiir, kahin ve her hangi bir insan sözü değildir, yaratılmamış, veciz, mûciz Allah kelimeleridir. Böyle değerli bir kitabı okuyan, anlayan, ezberleyen ve hükümlerini uygulayan itibar ve değer kazanır, dünya ve ahiret saadetini elde eder.

"Elbette o çok değerli bir Kur'ân'dır." (Vakıa, 56/77)

27. Kitab : Kitap, yazı yazılmış sayfa, mektup; yazmak; kendisine yazı yazılacak şey; toplamak; farz; hüküm; kader; kaza; ecel; Tevrat; İncil; Kur'ân. (En'am, 6/155).

28. Mecîd: çok şeref ve şanlı, değeri ve kıymeti çok yüksek .

"Kâf. Çok şerefli Kur'ân'a andolsun." (Kâf, 50/1)

"(Ey müşrikler!) Bilakis o (yalanladığınızı kitap) şanı yüce bir Kur'ân'dır." (Bürüc, 85/21)

Kur'ân-ı mecîd; kitapların hepsinden büyük olan anlamı bilip hükümleri ile amel edenî şereflendiren şanlı Kur'ân anlamına gelir.

29. Merfua: Şeref ve kadri yüceltilmiş, değerli, yüce, şerefli.

Kur'ân-ı Kerim, kadri yüce olan, el üstünde tutulması gereken değerli, yüce bir Kitaptır. O, Allah'ın yücelttiği bir Kitaptır; Allah kuluna düşen de bunu idrak edip, onun değerini bilmek ve onun yüceliği ile yücelmektir. (Abese, 80/13-14).

30. Mesânî: katlamak, bükme; iki katını almak manasındaki seny kökünden mesnânın (bir şeyin katı) çoğulu.

Kur' an, zamanın geçmesiyle değerini yitiren şeylere benzemeksizin tekrar tekrar okunan ve yeniliğini koruyandır. (Zümer, 39/23).

31. Mev'ıza : insanların iman etmelerini, ibadet ve itaate devam etmelerini; haram, isyan ve günahlardan sakınmalarını sağlamak; gaflete düşmelerine engel olmak, imanlarının kuvvetlenmesine, bilmediklerini öğrenmelerine ve kalplerinin yumuşamasına sebep olan etkili ve güzel söz söylemek; dinî öğüt, nasihat, va' z.

Kur'ân bütün insanların için bir öğüttür, doğruya, iyiye ve güzele yönlendirmektir. Allah Kur'ân ile müminlere vaaz etmektedir: “*O düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor.*” (Nahl, 16/90) “*Allah size ne kadar güzel öğütler veriyor.*” (Nisa, 4/58) ayetlerinde bildirildiği üzere Allah'ın bizzat kendisi öğüt verdiği gibi Kur'ân'ı bütün âlemler için bir öğüttür. (Sâd, 38/87)

"Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, (Kur'ân) geldi." (Yunus, 10/57; İsrâ, 17/82)

32. Mufassal: Tafsilatlı, izahlı, geniş malumatlı, kısımlara ayrılıp anlatılmış.

"O Allah ki size Kitab'ı açıklanmış olarak indirdi." (En'âm, 6/114)

Ayette geçen kitaptan maksat Kur'ân'dır. Mufassal olması Kur'ân'ın bir niteliğidir.

" Bu Kur'ân, ayetleri, hüküm ve hikmet sahibi (ve her şeyden) hakkıyla haberdar olan Allah tarafından muhkem (eksiksiz, sağlam ve açık) kılınmış sonra da ayrı ayrı açıklanmış bir kitaptır." (Hûd, 11/1)

"Bu, bilen bir toplum için Arapça bir Kur'ân olarak ayetleri genişçe açıklanmış bir kitaptır." (Fussilet, 41/3; bk. Yunus, 10/37)

"Mufassal" kelimesi, Kur'ân'ın (a) surelere, surelerin ayetlere; ayetlerin emir, nehiy, helal, haram, sevap, günah, ceza, hak ve batıl, doğru, yanlış, hidayet, dalalet, iyi, kötü, takva, adalet, zulmü, itaat, isyanı ve benzeri çeşitli alanlarla ilgili hükümleri, öğüt, kıssa, haber, vaat ve uyarıları kapsayan içeriklere ayrılmış olması; Allah'ın varlığı ve birliği, peygamberlik, öldükten sonra dirilip Allah huzurunda toplanılacağına dair delilleri ihtiva etmesi; (b) Kur'ân ayetlerinde insanların dünya ve ahiret hayatlarında muhtaç oldukları şeylerin, helâl ve haramların ana hatlarıyla veya yerine göre ayrıntılı olarak açıklanmış olması; (c) Kur'ân ayetlerinin yirmi üç yılda ihtiyaçlara göre parça parça inmiş olmasıdır.

33. Muhkem: Manası kolaylıkla anlaşılın, haricî bir yoruma ihtiyaç göstermeyen ve tek anlamı olan, ne anlama geldiği, ne anlatmak istediği ilk bakışta anlaşılın, manası açık ve net olan, niteliği ve içeriği (seçikliği ve açıklığı) belli olan, sağlam, çelişkisi olmayan, her şeyi yerli yerinde olan,

" Bu Kur'ân, ayetleri, hüküm ve hikmet sahibi (ve her şeyden) hakkıyla haberdar olan Allah tarafından muhkem (eksiksiz, sağlam ve açık) kılınmış sonra da ayrı ayrı açıklanmış bir kitaptır." (Hûd, 11/1)

Kur'ân-ı Kerîm hem lafız ve hem de mana bakımından Arap dili ve edebiyatının şaheseri olup benzerini getirmeleri için insanlığa meydan okuduğu halde nüzulünden günümüze kadar benzeri ortaya konulamamış; hiçbir kimse ikna edici bir delil göstererek

onun ifadelerinde bozukluk veya çelişki bulunduğunu söyleyememiştir. (bk. Bakara 2/23; Yunus 10/38)

34. Musaddık : doğrulayıcı, tasdik edici.

Kur' an-ı Kerim, kendinden önceki mukaddes kitapları doğrulayıcı ve onları koruyup kollayıcı olarak indirilmiştir. (Bakara, 2/41)

"Bu (Kur'ân) tasdik edici bir kitaptır." (Ahkâf, 46/12)

"(Kur'ân), kendinden öncekileri (ilahî kitapları) tasdik eden bir kitaptır." (En'âm, 6/92; En'âm, 5/48; Fâtır, 35/31)

"(Ey Peygamberim!) Allah, sana Kitab'ı hak ve kendisinden öncekileri doğrulayıcı olarak dindirdi." (Al-i İmran, 3/3)

Yüce Allah her topluma peygamber göndermiş, peygamberlerine de vahiy yolu ile mesajlarını bildirmiştir. Bütün Peygamberlerin tebliğ ettiği din, hak din İslam'dır, dolayısıyla Peygamberden peygambere değişen az sayıda değişen hükümler dışında Allah, melek, iman, cennet, cehennem, namaz, oruç ve hac gibi ibadetler bütün hükümler hep aynı olmuştur. Onun için Kur'ân, son indirilen kitaptır, kendisinden önceki sahife ve kitaplardaki tasdik eder. Bu, Kur'ân'ın evrenselliğini ifade eder. *"(Kur'ân) bütün âlemler için ancak bir uyarıdır."* (En'âm, 6/91) anlamındaki bir önceki ayet bu gerçeği ifade eder.

Kur'ân'ın kendisinden önceki kitapları tasdik etmesini iki maddede toplamak mümkündür:

(1) Bazı eski kitaplarda yer alan Hz. Muhammed'in risaletine ilişkin müjde, Kur'ân'ın inzali ile fiilen gerçekleşmiş; bu suretle Kur'ân eski kitaplardaki müjdeyi tasdik etmiş, doğrulamıştır.

(2) Kur'ân başta Allah'ın birliği, nübüvvet ve ahiret gibi itikadî konular olmak üzere birçok esasta ve hükümde eski kitaplarla tam bir uyum içinde olmuştur. Bu da Kur'ân'ın onlar hakkındaki bir tasdikedir. Kur'ân'ın, geçmiş dinlerdeki bazı amelî hükümleri değiştirmesi veya kaldırması ve onlarda bulunmayan yeni hükümler getirmesi tamamen değişen ve gelişen şartlarla ilgili olup o dinlerin kutsal kitaplarını tasdik edici özelliğini bozmaz. *(Kur'ân Yolu, Enbiya, 21/50)*

35. Mushaf : Bir araya toplanıp bağlanmış sayfalar, Bununla maksat, Kur'ân'ın bütün sûre ve âyetlerinin yazılıp bir araya toplanmış, ciltlenmiş ve iki kapak arasına alınmış halidir.

Kur'ân, Hz. Peygamberin sağlığında çeşitli malzemelere yazılmış, ancak mushaf haline getirilmemiştir. Hz. Ebû Bekr'in (r. a.) devlet başkanlığı zamanında mushaf haline getirilmiştir.

Kurân'da geçmemekle birlikte sahabe zamanından beri Kur'ân için kullanılan özel isimdir.

36. Mutahhara: Tertemiz kılınmış, temizlenmiş, arınmış; bir şeyin yıkanıp temizlenmesi.

Kur' an-ı Kerim; yüksek, değerli, tertemiz sayfalara yazılmıştır. O sayfalar temizdir, hiçbir kirli, şeytani düşünce onlara bulaşmamıştır. O, kadri yüce olan, el üstünde tutulması gereken, çok değerli, yüce bir Kitaptır.(Abese 80/13-14).

37. Mübarek: bereketli, bereket kaynağı, devamlı olan ilahî hayırları, dünya ve ahiret menfaatlerini içeren, İlahî hayrın bulunduğu şey,

"Bu kitap, indirdiğimiz mübarek bir kitaptır." (En'âm, 6/92, 155)

"Bu Kur'ân, ayetlerini düşünsünler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır." (Sâd, 38/29)

İlahî hayır, dar bir kalıba sokulup sayılamayacak ve duyularla bilinemeyecek bir şekilde meydana geldiği için kendisinde beş duyu ile bilinemeyen bir ziyadelik tespit edilen şeye de "mübarek" denir. Mübarek kelimesinde çoğalma, artma ve bereketlenme anlamı vardır. *Kur'ân'ın mübarek* diye nitelendirilmesi, ona iman edip gereğince yaşayan müminlerin dünya ve ahiret hayatları için feyiz, bereket, mutluluk ve huzur kaynağı olmasından sebebiyledir.

38. Mübeyyin : Mebeyyin; vazih ve açık olmak, aşikar kılmak, açıklamak demektir.

Kur'ân ayetlerinin sıfatı olarak "mübeyyinat" şeklinde çoğul olarak kullanılmıştır.

Allah'ın ayetleri apaçıktır; helal bellidir, haram bellidir. İnsanların ihtiyaç duyduğu hükümler Kur' an' da açıklanmıştır. Kur' an ayetleri hem açıktır, hem de bu ayetlerde birçok gerçekler ve Yüce Allah'ın buyrukları açıklanmaktadır. (Talak, 65/11)

39. Mübin: açık, seçik, aydınlık, belli ve yeterli, hem açıklayıcı, beyan edici, açığa çıkarıcı, ayırt edici, dili ve ifadesi gayet güzel, muradını ve maksadını gereğine göre anlatır, fasih ve belîğ, vâzih,

Kur'ân-ı Kerim; Allah tarafından indirilmiş olduğunu, kendinden başka hiçbir delile ihtiyaç duymayacak şekilde, bizzat kendi varlığıyla ispata yeterli mu'cize bir Kitaptır. İkinci

olarak; geçmiş ve geleceğe dair gizli ve açık bilgileri, bütün dini hükümleri açıklayan bir Kitaptır. Üçüncüsü; hakkı batıldan ayıran, bayrı şerden, doğruyu eğriden, güzeli çirkinden ayırt eden Kitaptır. Dördüncüsü; lisanın beyan gücü, güzel ifade ve üslubuyla da son derece de parlak bir Kitap olmasıdır. Beşinci olarak da; hidayet yolunu, sapıklık yolundan ayırıp açığa çıkararak ve insanların muhtaç oldukları şeyleri açıklayan bir Kitaptır. İşte bu sebeplerle ona "mübin" denilmiştir.

"Bunlar, apaçık Kitab'ın ayetleridir." (Yusuf, 12/1; bk. Al-i İmran, 3/3)

"İşte size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap (Kur'an) gelmiştir." (Maide, 5/15)

"Apaçık Kitaba andolsun." (Duhan, 44/2-3)

40. Müheymin : koruyan, gözeten, tanıklık eden, doğrulayıp destekleyen, barındıran

Kur'an'ın bir sıfatı olan *müheymin*; önceki kitaplarla ilgili olarak neyin gerçek, neyin gerçek dışı olduğuna şahitlik eden, onları koruyan, gözeten, denetleyen ve kontrol eden bir kitap olduğunu ifade eder. Kur'an-ı Kerim bizzat Allah'ın korumasında olup tahriften ve bozulmadan korunduğu gibi (Hicr 15/9) diğer kitapların amel edilmesi gereken bölümlerini de yok olmaktan korumaktadır. Kur'an onların öğretileri kaybolmasın, boşa gitmesin diye onları korur, Allah kelâmı olduklarına dair şahitlik eder, insanların yapmış olduğu katmalardan arındırır; onları tasdik ve teyit eder. Bu konuda kendisine başvurulacak bir kaynaktır. Bu sebeple Müslümanların, diğer kitapların Kur'an'ın tasdikinden geçmeyen veya ona muhalif olan hükümleriyle amel etmeleri caiz değildir. (Kur'an Yolu, Mâide, 5/48)

"(Ey Peygamberim!) Sana da o Kitab'ı (Kur'an'ı) hak olarak önündeki kitapları doğrulayıcı, onları gözetici olarak indirdik." (Mâide, 5/48)

41. Mükerrame : İzzet ve şeref sahibi, kerem ile muttasıf, değerli, şerefli, şanlı.

Kur'an-ı Kerim; değerli, şerefli, tertemiz sayfalar içindedir. Onun kıymeti bilinmeli, el üstünde tutulmalıdır. Onun, sahifelerin toplanmasıyla Mushaf haline gelmiş maddi varlığına gereken saygının gösterilmesi icab ettiği gibi, bundan daha önemlisi, ondaki buyruklara da gereken saygı gösterilmeli, Yüce Allah'ın Kelâmı olmakla, her zaman onun şanına yaraşır bir konumda tutulmasına gayret edilmelidir. (Abese, 80/13).

42. Münadi : Davetçi; seslenen, çağırarak, nida eden.

Kur'an, her türlü aklî ve naklî delillerle, en güzel yöntemlerle insanları iman çağırarak, iman esaslarını (Bakara, 2/285; Nisa, 4/136) bildiren bir kitaptır.

"Rabbimiz! Biz, 'Rabbimize iman edin' diye imana çağırarak bir davetçi işittik." (Al-i İmran, 3/193)

43. Münezzel: indirilmiş, inzal olunmuş, yücelerden indirilen,

"Kur'ân, Rabbin katından hak olarak indirilmiştir." (En'âm, 6/114)

"Bu Kur'ân, Rahmân ve Rahim olan Allah'tan indirilmedir." (Şura, 41/2)

"Şüphesiz Kur'ân, âlemlerin Rabbi'nin indirmesidir." (Şuara, 26/192)

Kur'ân'ın münezzel olması, onun Allah sözü olduğunu ifadesidir. Çünkü Kur'ân'ı Peygamberimize vahiy yolu ile Allah, indirmiştir. Kur'ân'ı vahiy meleği Cebrail Peygamberimizin kalbine yerleştirmiştir. (Şuara, 26/193-194) Dolayısıyla Kur'ân Peygamberimizin uydurduğu bir söz değildir. (Furkan, 25/4-5)

44. Müteşabih : Benzer, benzerlik, iki şeyin birbirine benzemesi, seçilememelik.

Kur'ân-ı Kerim, İcaz, güzellikte ve sağlamlıkta birbirine benzer, birbirini tasdik eden, biri diğerine delil olan, hepsi birbirinden güzel sure ve ayetlerden meydana gelmiş ilahi bir Kitaptır. Bu bakımdan ona "müteşabih" denilmiştir.

"Allah sözün en güzelini; ayetleri, (güzellikte) birbirine benzeyen ve (hükümleri, öğütleri, kıssaları) tekrarlanan bir kitap olarak indirmiştir." (Zümer, 39/23)

45. Nebe-i Azîm: Büyük haber.

Kur'ân; geçmişe, geleceği, tarihte yaşamış bir kısım toplumların kıssalarını, varlık âlemine, kıyamete, ahiret hayatına dair bilgiler vermektedir. Bunlar gerçekten önemli ve değeri büyük haberlerdir.

"(İnsanlar) Birbirlerine neyi soruyorlar? Üzerinde anlaşmazlığa düştükleri büyük haberi (mi)?" (Nebe', 78/1-3)

46. Nezir : Korkutmak, sakındırmak; korkutan, korkulu haber veren, tehlike haberiyle korkutan, bir şeyin akıbetini, vehamet ve tehlikeyi haber verip sakındıran; ihtarcı, uyarıcı. "Beşir" (müjdecî)in zıddı.

Nezîr, hem Peygamberimizin hem de Kur'ân'ın bir niteliğidir. Kur'ân; inkâr edip isyan edenleri ve haram işleyenleri cehennem ve azap ile uyarır. (İsra, 17/10)

"Âlemlere bir uyarıcı olsun diye kuluna Furkan'ı indiren Allah'ın şanı yücedir." (Furkan, 25/1; Kehf, 18/1-2; Fussilet, 41/14)

"(Ey Peygamberim!) Biz, Allah'a muttakileri Kur'an ile müjdeleyesin, inat eden bir topluluğu da uyarasin diye, onu senin dilin ile (indirip) kolaylaştırdık." (Meryem, 19/97; En'am, 6/92; A'râf, 7/2)

47. Nur: Aydınlık, ziya, ışık, parlaklık; ışık kaynağı; zulmetin zıddı.

Kur'an-ı Kerim; kalpleri ve fikirleri nurlandıran, İnsanları küfür, şirk, nifak, dalalet, isyan ve zulüm karanlığından hidayet, iman, itaat, takva ve ahlakî aydınlığa götüren, dünya ve ahiret saadetini ve ilahî azaptan kurtuluş yollarını gösteren bir nurdur, ışıktır.

"Ey insanlar! Size Rabbinizden kesin bir delil (Hz. Muhammed) geldi ve size apaçık bir (Kur'an) indirdik." (Nisa, 174; bk. A'râf, 7/157)

"(Ey müminler!) İşte size Allah'tan bir ve apaçık bir kitap (Kur'an) gelmiştir." (Mâide, 5/15)

48. Rahmet: Bir kimseyi esirgemek, şefkat göstermek, acımak, lütuf ve ihsanda bulunmak; mağfiret.

"(Ey Peygamberim! Sana bu kitabı); doğru yolu gösteren bir rehber, bir rahmet ve Müslümanlar için bir müjde olarak indirdik." (Nahl, 16/89)

"Şüphesiz Kur'an, elbette müminler için bir hidayet ve bir rahmettir." (Neml, 27/77; Yunus, 10/57; İsrâ, 17/82)

Kur'an müminler için bir rahmettir. Çünkü Kur'an'ın hak kitap olduğuna iman eden müminler, Kur'an'ı kendilerine yol haritası yaparlar, hayatlarını buna göre düzenlerler, neticede kötülüklerden, isyandan, zulümden ve haramlardan korunurlar, Allah'ın rızasını ve cennetini kazanırlar. Böylece Kur'an müminler için rahmet olur.

49. Rızık: Yiyecek, içecek, giyecek ve kendisinden faydalanılan her şey; gıda veren şey; nimet, maddi ve manevi, dünyevî ve uhrevî nimet; bağış;

Kur'an, hem tükenmez İlâhî bir rızık ve hem de maddi ve manevi rızıklara sebep bir Kitaptır. (Tâ Hâ, 20/131; Hicr, 15/87-88)

50. Ruh: Can, nefis, hayatın kendisine bağlı olduğu varlık, maddenin zıddı.

Ruh, bedene canlılık verdiği gibi Kur'an da kalplere canlılık verir, manen ölmüş kalpleri diriltir. Kur'an, insana hayat veren ilahî bir mesajdır.

"(Ey Peygamberim!) İşte sana emrimizle bir ruh vahyettik." (Şura, 42/52)

Ayette geçen ruh ile maksat Kur'an'dır.

51. Sıdk: Doğru sözlü olmak, gerçeği söylemek, doğru haber vermek, sözünü yerine getirmek, öğüt ve sevgide samimi, iş ve işlemlerinde dürüst ve güvenilir olmak, hükmün vakiya uygun olması

Kur'ân'ın verdiği bütün bilgiler, içerdiği bütün hükümler, emir ve yasaklar, helal ve haramlar doğrudur, insanları doğruya götürür.

Kur'ân; önünden ve arkasından ona bir batıl gelip karışmamıştır. (*Fussilet, 41/42*); öğüt almak isteyenler için kolaylaştırılmıştır. (*Kamer, 54/17*); insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarır (İbrahim,14/1); insanlar için gerekli her türlü örnek anlatılmıştır. (İsra,17/89; Kehf, 18/54; Rum, 30/58); kıssalarında akıl sahipleri için ibretler vardır. (Yusuf, 12/111); insanları hakka, dosdoğru yola (*sırat-ı müstakime*) götürür. (*Ahkâf, 46/30*)

"Sıdkı getiren ile onu tasdik edenler var ya, işte onlar muttakilerdir." (Zümer, 39/33)

"Kim, Allah'a karşı yalan uyduran ve kendisine geldiğinde, doğruyu (Kur'ân'ı) yalanlayandan daha zalimdir?" (Zümer, 39/32)

52. Sırat-ı Müstakim : "Sırat": yol; "müstakim": düzgün, doğru, tam, kıymetli, değerli demektir.

"Sırat-ı müstakim" ise: İnişi ve yokuşu olmayan, dümdüz, işlek, açık, doğru ve büyük yol; Allah'ın koyduğu ve hayra hakkıyla götüren ve batıl olmayan manevi yol, Allah'ın rızasına götüren yol; hedefe götürücü ve ulaştırıcı cadde demektir.

Kur' an-ı Kerim; insanlara iyiyi ve kötüyü anlatıp gösteren, hayra, hidayete ve güzelliğe götüren Allah'ın dosdoğru yoludur. (*En'am, 6/153*).

53. Suhuf : "Suhuf", sahife'nin çoğuludur. Bu da üzerine yazı yazılacak veya yazılmış yaprak veya kitap anlamına gelir.

Kur' an-ı Kerim; kıymetli, tertemiz sayfalar içindedir. Ona gereken değer verilmeli, el üstünde tutulmalıdır. O, daha önceki mukaddes kitapların muhtevasına da sahip bir Kelamdır. (Abese 80/13).

54. Şahid: Tanık, gören; hazır olan, şahitlik eden, bir şeyin hakikatine muttali olup kesin olarak bilen, bir şeyi bildiği şekliyle haber veren; delil.

Kur'ân-ı Kerim, Allah'tan gelen bir şahiddir. İslam'ın gerçek bir din olduğunu ispat eden delildir. Yahut Kur' an, kendi kendinin delilidir; İlahi Kitap oluşunun belgesidir. Çünkü

onu inceleyen herkes, onun bir mucize olduğunu, benzerinin meydana getirilemeyeceğini anlar; böylece o, kendisinin şahidi olmuş olur. (*Hüd, 11/17*).

55. Şifâ: Deva, ilaç; hastayı iyileştirmek, hasta için afiyet istemek; afiyet ve selamete ulaşmak.

"(Ey insanlar! İşte size Rabbinizden) kalplere bir şifa (olan Kur'ân) geldi. (*Yunus, 10/57; İsrâ, 17/82*)

Şifa, Kur'ân'ın bir niteliğidir. Kur'ân şüphe, şirk, küfür, nifak, ihtilaf ve manevî hastalıklara şifadır. (bk. Bakara, 2/10) Tıbbî tedavi ile birlikte Kur'ân okuyarak vesvese, büyü, nazar, akıl hastalığı, korku, ruhî, psikolojik ve biyolojik bütün hastalıklara karşı Allah'tan şifa istenir, Kur'ân'ın bereketine Allah şifa verir. (bk. Kurtubî, *İsrâ, 17/82*) Peygamberimiz (s.a.s) Kur'ân'ın son üç suresini okur, ellere içine üfler ve elleriyle bütün vücudunu sıvazlar (*Ebu Dâvûd, Edeb, 107*) bir şikayeti olanlara da bu sureleri okurdu. (*Kurtubî, İsrâ, 17/82*)

56. Tenzil: indirmek, parça parça birçok defa indirmek, tertip üzere indirmek; yukardan aşağıya indirmek.

Kur'ân-ı Kerim, Cebrail aracılığı ile Hz. Muhammed (S.A.V.)e, Yüce Allah tarafından indirilmiştir. O bir insan sözü değil, Allah Kelâmıdır . (*Şuara, 26/192*).

57. Tezkira : ikaz, uyan, maksudu hatırlatma vesilesi olan şey, hatırlamaya ve ibret almaya vasıta olan şey.

Kur' an bir öğüttür, ikazdır, uyarıdır. İnsanlara gerçeği, güzeli gösterip, iyi şeyleri öğütler; ayrıca dünya ve ahirette helake götürecekt şeylere karşı da ikaz eder, uyarır. (*Müddessir, 74/54*).

58. Tibyan: İman ve küfür, hidayet ve dalalet, tevhit ve şirk, ihlas ve nifak, takva ve zülüm, itaat ve isyan, emir ve yasak, helal ve haram, vaat ve va'îd, müjde ve uyarı, hüküm ve kural, sevap ve günah, kıyamet, cennet ve cehennem, varlık âlemi ve geçmiş toplumların kıssalarını beyan etmek, bildirmek ve açıklamak.

Kur'ân bütün insanlara rehber olarak gönderildiği için, insanların özel, aile ve toplum hayatında ihtiyacı olan her konuda doğrudan ve dolaylı olarak açıklama yer almıştır.

"(Ey Peygamberim!) Sana her şey için bir açıklama olan Kitab'ı indirdik." (*Nahl,16/89*)

59. Urvetü'l-Vüska :"Urve": kulp, tutak, değerli mal, yaprağı dökülmeyen her zaman taze kalan ağaç ... "Vüska" ise: sağlam, muhkem, güvenilir demektir. "Urvetü'l-vüska" da sağlam, güvenilir kulp demek olur.

Ayette geçen bu tabir iman, İslam, kelime-i tevhid olarak değerlendirildiği gibi, Kur'an-ı Kerim olarak değerlendirmek de mümkündür. Çünkü Kur'an, dört elle sarılınması gereken, en sağlam, en güvenilir tutunulacak şeydir, Allah'ın kulpudur. (Lokman, 31/22).

60. Ümmü'l-Kitab: "Ümm": asıl, ana, gibi manalara gelir. "Ümmü'l-Kitab" ise: Kitabın anası, Kitabın aslı demektir.

Bu deyim, Kur'an-ı Kerim'de, yukardaki ayette de görüldüğü üzere, levh-i mahfûz'da bulunan Kur'an'ın aslı, manasında kullanıldığı gibi, Kur'an'ın muhkem ayetleri ve Allah'ın ilm-i ezeli veya levh-i mahfûz anlamında da kullanılmıştır. (Zuhruf, 43/4).

61. Vahy: Gizli konuşmak, emretmek, ilham etmek, îma ve işâret etmek, seslenmek, fısıldamak, mektup yazmak ve göndermek .

Kur'an-ı Kerim, Yüce Allah'ın kendi sözüdür. O, Cebrail aracılığı ile Cenab-ı Hak tarafından Peygamberimize vahy yoluyla indirilmiştir. Kur'an bir vahydir, bütünüyle Allah sözüdür. (Enbiya, 21/45).

62. Zikr: Anmak, hatırlamak, yâd etmek, öğüt.

Kur'an-ı Kerim; insanlara öğüt veren, hatırlatmalarda bulunan, iyiliği buyurup kötülükten sakındıran, nasihat eden, gafletten uyaran İlahi bir Kitaptır. Bu bakımdan ona "zikr" de denilmiştir.

"Şüphesiz o Zikri (*Kur'an'ı*) biz indirdik. Onun koruyucusu da elbette biziz." (Hicr, 15/9; bk. Yasin, 36/69; Sâd, 38/1; Kamer, 54/25)

"(Ey Peygamberim!) Sana insanlara indirileni açıklayasın diye Zikr'i (*Kur'an'ı*) indirdik." (Nahl, 16/44)

Kur'an'da birçok ayette Kur'an'ın zikir olduğu bildirilmektedir. (bk. Al-i İmran; 3/58; A'râf, 7/63; Hicr, 15/6, 9; Taha, 20/99; Enbiya, 21/2, 50; Furkan, 25/29; Yasin, 36/11; Sâd, 38/8; Fussilet, 41/41; Zuhruf, 43/5, 44)

Kur'an bütün âlemler için bir öğüttür. (Yusuf, 12/104; Sâd, 38/87; Kalem, 68/51, 52) Öğüt; bir kimseye yapması ya da yapmaması gereken şeyler için söylenen söz, nasihat demektir. Kur'an'ın öğüt oluşu, Türkçede kullandığımız anlamda, öğüdü yerine getirsen de getirmesen de olur anlamında değildir. Namaz, oruç, zekat ve hac gibi farzlar ilahî bir öğüt olduğu gibi içki, kumar, zina ve hırsızlık gibi haramlara da öğüttür. Kısaca Kur'an'ın her emir ve yasağı, her hüküm ve ilkesi ilahî bir öğüttür.

(Bu Bölüm, Doç. Dr. İsmail Karagöz tarafından hazırlanmıştır.)